

Đề bài

Thường vào những dịp vui trong năm như: đầu năm học, ngày 1 lễ Quốc khánh, lễ Nô-en, Tết Dương lịch, Tết Nguyên đán, kỉ niệm ngày sinh nhật... em được bố mẹ, cô, dì, chú bác tặng rất nhiều thứ đồ chơi. Em hãy tả lại một thứ đồ chơi mà em thích nhất.

Bài 1

BÀI LÀM

Mẹ em nói rằng ngay từ lúc còn bé tí, em đã tỏ ra thích những đồ chơi phát ra những tiếng nhạc. Một lần, trước rằm Trung thu, trong một chuyến đi công tác ở Thành phố Hồ Chí Minh, bố đã mua cho em một con búp bê nhựa có gắn bộ phận điện tử và một bộ phận chạy bằng pin, một thứ đồ chơi em thích nhất từ trước tới nay. Đó là một con búp bê dễ thương nhất, nó vừa đi được, vừa bò được, vừa quay đầu được mà không giống một loại búp bê nào của các bạn em.

Kia! Nó đang ngồi trước mặt em, đầu quay lại nhìn em như bảo nhỏ: “Cho em bò đi chị!”. Và mỗi lần nó bò thì từ trên lưng nó phát ra một bản nhạc êm đềm réo rắt, ở trước ngực nó phát ra những luồng chớp sáng theo nhịp bò tiến về phía trước. Những lúc em không cho nó bò, bắt nó đi, lại càng thấy nó dễ thương hơn. Chỉ cần bấm công tắc điện được cài sẵn ở sau lưng, tiếng nhạc lại vang lên, cái đầu búp bê sẽ quay đi, quay lại lúc thì nhìn bên trái, lúc thì nhìn bên phải, đôi mắt chớp nháy liên tục trông dễ thương đến lạ còn hai chân thì bước đi từng bước một như trẻ vừa thôi nô tập đi.

Nó được mặc một bộ “xiêm y” thật lộng lẫy. Cái nón đội đầu phủ kín, chỉ chừa có khuôn mặt màu hồng nhạt và lấp ló mái tóc vàng được cắt ngắn uốn cong theo vành mũ. Đôi mắt trong xanh màu ngọc bích được điểm tô thêm hàng mi cong vút, lúc nào cử động cũng liếc qua liếc lại rất ngộ nghĩnh. Do vậy mà cứ ăn cơm tối xong, tụi bạn lại tụ tập ở nhà em xem búp bê biểu diễn. Em tự hào về nó lắm. Bởi vậy mà số tiền mẹ cho ăn sáng bao giờ em cũng dành lại một phần để mua pin phục vụ cho những trò chơi “láu lỉnh” của búp bê. Buổi tối nằm ngủ, em thường để búp bê ở đầu giường và không quên đắp cho nó “tấm chăn ấm” mà em tự làm tặng búp bê.

Đấy, con búp bê “kì diệu” của em là vậy, nó dễ thương và đáng yêu làm sao!

Bài 2

BÀI LÀM

Nhân một ngày đi lễ hội chùa Hương, mẹ đã mua cho em một cái xúc xắc. Bây giờ tuy đã học lớp bốn rồi mà em vẫn còn giữ được con xúc xắc ấy mặc dù nó không còn mới. Điều quan trọng đối với em là xúc xắc vẫn luôn phát ra một thứ âm thanh là lạ mà các bạn em rất mê.

Con xúc xắc của em là một thứ đồ chơi đơn giản bằng nhựa tổng hợp. Phần chính của nó là một con búp bê xoay quanh một trục. Con búp bê màu đỏ nằm gọn trong cái vòng nhựa màu vàng. Cái vòng này được gắn với một cái cán tròn màu xanh dài độ mười lăm xen-ti-met để cầm cho tiện. Chính cái cán màu xanh này khi lắc xúc xắc thì nó phát ra tiếng kêu kì lạ. Em biết được điều đó vì có lần, em đã làm hai mặt vỏ của búp bê bị rời ra. Những hạt nhựa cũng bắn ra tung tóe khắp nền nhà. Nếu nó là thứ đồ chơi khác thì có lẽ em cũng vứt bỏ và quên đi rồi, nhưng đây lại là cái xúc xắc mà em rất thích. Vì vậy, em đã tìm nhặt lại các hạt nhựa rồi nhờ bố em sửa lại. Bố em là một người rất khéo tay. Sau khi sửa xong, bố lại dùng một loại keo trong, quấn một vòng quanh búp bê để nó không bị bung ra nữa. Em rất mừng vì cái xúc xắc vẫn còn nguyên vẹn như lúc đầu, búp bê vẫn xinh xắn như trước, lại còn thêm một cái đai thắt như một chiếc nơ làm cho nó càng có duyên hơn. Em thầm cảm ơn bố đã hiểu và chiều theo ý thích của con gái.

Cho đến tận bây giờ, em vẫn còn giữ lại bên mình cái xúc xắc dễ thương đó. Khi đi học lớp một, em nhờ mẹ cất kĩ cái xúc xắc cho em. Nhưng rồi thỉnh thoảng em vẫn nhớ, lại lấy ra chơi. Cái xúc xắc ấy với những âm thanh vui tai của nó sẽ còn theo em suốt cả một thời niên thiếu.

Bài 3

BÀI LÀM

Mỗi lần sinh nhật của em, bao giờ em cũng được các chú, các dì, các cô bạn của bố mẹ tặng cho không biết bao nhiêu là thứ đồ chơi đẹp, lạ mắt. Nhưng có lẽ con thỏ nhồi

bông Melody là thứ đồ chơi em thích nhất.

Đạo ấu là sinh nhật lần thứ chín của em, năm em đang học lớp ba. Nhìn lên bàn tặng phẩm, bên cạnh chiếc bánh sinh nhật hai tầng, em thấy một chồng các gói vuông vuông, đủ các màu sắc gói đầu lên nhau trông rất đẹp mắt. Nhưng có một món quà được bọc trong một tờ giấy nilon, to bằng người em mà em không đoán ra là món quà gì. Sau khi tan tiệc, mọi người đã ra về, mẹ thu dọn các món quà đặt vào góc học tập của em và bảo em giở ra xem. Em chẳng chú tâm gì đến các món quà ấy cả, chỉ lưu tâm đến món quà được bọc trong tấm vải nilon kia thôi. Vì vậy, em đã vội vàng mở món quà ấy đầu tiên. Vừa mở ra, em vội reo lên: Ôi! Con thỏ Melody, thật là tuyệt vời! Một con thỏ mà em hằng mơ ước. Thế là từ nay, em luôn có Melody bên cạnh. Hôm đi chợ thị xã cùng chị Thùy Linh, đến quầy các đồ chơi trẻ em, phát hiện thấy con thỏ nhồi bông, em đã đứng lại ngắm nhìn một cách say sưa, suýt nữa bị lạc chị ở trong chợ. Mấy lần em xin chị mua cho em nhưng chị Dao không cầm đủ tiền, bữa khác xin tiền bố, chị sẽ mua cho. Em cứ thấp thỏm chờ mãi chị Linh đi học ở Thành phố Hồ Chí Minh về, thế nào chị Linh cũng mua. Nhà chỉ có hai chị em, mỗi lần em đòi mua gì thì chị đều chiều em cả. Bây giờ' thì em không còn phải chờ' đợi nữa. Em sẽ điện lên cho chị đừng mua nữa, em đã có rồi.

Con Melody của em có lẽ to bề ngang hơn em nhiều. Hai cái tai to dài như hai cái hoa chuối thẳng đứng ở trên đầu. Cái mặt thì to hơn cả cái thân, bệ bệ như bộ mặt của Đôrêmon, trông ngồ ngộ làm sao! Hai con mắt tròn, đen ước chừng to bằng cái miệng li uống nước. Nó cứ mở thao láo nhìn em chăm chăm không chớp mắt. Cái mũi thì đỏ như quả cà chua chín mọng, cứ phô ra như mũi của một chú hề trong một vở chèo nào đó. Nó mặc một bộ y phục trông rất “mốt”. Hai cái tay trắng' muốt như màu muối biển lúc nào cũng khuynh khuynh đưa ra như võ sĩ đấm bốc. Cái cổ được choàng bằng một tấm khăn voan màu tím Huế. Cái thân thì ngắn ngủn, chắc cũng bằng kích thước của cái đầu. Nó ngồi chễm chệ, tựa lưng vào thành tủ đầu giường, đưa hai cái chân ra phía trước, tạo cho cái mông của nó ngồi được vững chắc. Có lẽ vậy mà tuy cái bụng phệ như cái bụng của một chủ tiệm phở nhưng đặt nó ngồi ở đâu cũng không ngã được. Cứ hễ học bài xong, lúc nào em cũng ôm nó vào lòng và thom lên đôi má căng tròn của nó

những cái hôn thật sâu, thật dài. Lúc ngủ, Melody bao giờ cũng ở cạnh em. Em ôm nó ngủ, một mạch cho đến sáng.

Melody của em là vậy đó, ngộ nghĩnh và rất dễ thương.